

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 452/2024
11.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Београдске електране“, Београд, против тужене АА из ..., ради наплате новчаног потраживања, одлучујући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Крагујевцу и Трећег основног суда у Београду, у седници одржаној 11.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари, месно и стварно је **НАДЛЕЖАН** Основни суд у Крагујевцу.

Образложење

Извршни поверилац ЈКП „Београдске електране“, Београд, поднео је 11.01.2016. године Јавном извршитељу Стани Жунић из ... (именованом за подручје Вишег суда у Крагујевцу и Привредног суда у Крагујевцу) предлог за извршење против извршног дужника АА из ..., на основу веродостојне исправе – извода из пословних књига. У предлогу за извршење није се позвао на уговорену надлежност, нити је достављен писани споразум о уговореној надлежности Трећег основног суда у Београду. Закључком Јавног извршитеља Стане Жунић из ... ИИвк 8/16 од 18.01.2016. године, одређено је предложено извршење на основу веродостојне исправе против извршног дужника.

Одлучујући по приговору извршног дужника, Основни суд у Крагујевцу је решењем ИПВ (Ивк) 322/22 од 22.08.2022. године, исправљено решењем истог суда ИПВ (Ивк) 322/22 од 03.04.2023. године усвојио приговор извршног дужника изјављен на закључак јавног извршитеља ИИвк 8/16 од 18.01.2016. године, ставио ван снаге решење у делу у коме је одређено извршење и укинуо све спроведене радње и одлучио да ће се поступак наставити као поводом приговора против платног налога пред Основним судом у Крагујевцу, као стварно и месно надлежним судом.

Основни суд у Крагујевцу се решењем П 3275/23 од 17.07.2023. године огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења списе уступио Трећем основном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду за поступање у овој правној ствари.

Трећи основни суд у Београду није прихватио месну надлежност и у прилогу акта П 6349/24 од 06.11.2024. године предмет је доставио Врховном суду ради решавања сукоба месне надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности, на основу члана члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број број 10/23) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), у вези члана 10. Закона о извршењу и обезбеђењу – ЗИО („Службени гласник РС“, бр. 31/2011... 139/2014), Врховни суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Крагујевцу.

У конкретном случају, поступак је покренут предлогом за извршење на основу веродостојне исправе – извода из пословних књига, по предлогу извршног повериоца, против извршног дужника, ради намирења новчаног потраживања по основу дуга и трошкова извршног поступка. Против решења о извршењу извршни дужник је благовремено изјавио приговор побијајући га у целисти и по основу и висини, али није истицао приговор месне ненадлежности суда.

Одредбом члана 19. ЗПП, прописано је да ће се суд по службеној дужности огласити месно ненадлежним ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда, најкасније у року од осам дана од дана пријема одговора на тужбу (став 1). Ако се тужба не доставља туженом на одговор, суд ће по службеној дужности да се огласи месно ненадлежним у року од осам дана од дана пријема тужбе (став 2). Суд може да се по приговору месне ненадлежности туженог огласи месно ненадлежним у року од осам дана од дана пријема одговора на тужбу (став 3). Ако се тужба не доставља на одговор тужени може да истакне приговор месне ненадлежности најкасније на припремном рочишту, односно на првом рочишту за главну расправу, ако се припремно рочиште не одржава, а пре упуштања у расправљање, о чему суд мора да одлучи у року од осам дана од дана изјављивања приговора (став 4).

Одредбом члана 65. ЗПП прописано је да ако законом није одређена искључива месна надлежност неког суда, странке могу да се споразумеју да им у првом степену суди суд који није месно надлежан, под условом да је тај суд стварно надлежан (став 1). Ако је законом прописано да су за суђење месно надлежна два или више домаћих судова, странке могу да се споразумеју да им у првом степену суди један од тих судова или неки други стварно надлежан суд (став 2). Споразум из става 1. и 2. овог члана производи правно дејство само ако је састављен у писаном облику и ако се односи на одређени спор или више спорова који сви проистичу из одређеног правног односа (став 3). Исправу о споразуму тужилац мора да приложи уз тужбу, а тужени уз приговор ненадлежности (став 4).

Имајући у виду да се у конкретном случају не ради о поступку за који је предвиђена искључива месна надлежност неког суда, да је месна надлежност Основног суда у Крагујевцу заснована подношењем тужбе (предлога за извршење јавном извршитељу (именованом за подручје Вишег суда у Крагујевцу и Привредног суда у Крагујевцу), да је приговором тужене, као извршног дужника, оспорено потраживање тужиоца, као извршног повериоца, али није истакнут приговор месне ненадлежности Основног суда у Крагујевцу, а притом нису испуњени други услови из члана 65. ЗПП, јер извршни поверилац уз предлог за извршење није доставио писани споразум о уговореној надлежности Трећег основног суда у Београду, нити се у предлогу за извршење позвао на уговорену надлежност овог суда, то се Основни суд у Крагујевцу није могао огласити месно ненадлежним по службеној дужности, односно без изјављеног приговора од стране тужене у смислу члана 19. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, Врховни суд је применом члана 22. став 2. ЗПП, а у вези члана 10. ЗИО одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић